

Klassiek op Texel 2020 | 2021

Hoornder kerk
Den Hoorn (Texel)
13 juni 2021
14.30 & 19.00 uur

Dariya Marinova, percussie (Rusland) **Malika Marinova, piano (Rusland)**

Dariya Marinova (*)	“Deja Vu”
Alyssa Weinberg (*1988)	“Table Talk” voor geprepareerde vibrafoon
Johann Sebastian Bach (1685-1750)	uit Sonate voor viool en piano in E gr. t. <i>Adagio, Allegro</i>
Chick Corea (*1941)	“Senor Mouse”
Dariya Marinova	“So We’ll Go No More a Roving” voor stem, vibrafoon en piano
Maurice Ravel (1875-19137)	“Forlane”
Dariya Marinova	“The City is sleeping now” voor vibrafoon en piano
?	“Mbiras” voor 2 Afrikaanse mibras en electronica
Mami Nova Project	“Latin Fantasy” voor vibrafoon en piano

Toelichting programma zondag 13 juni 2021 Hoornder kerk Den Hoorn (Texel)

‘Het is belangrijk dat elk werk de juiste plek in het programma heeft’, vindt pianiste Dariya Marinova. ‘Ze moeten bij elkaar een verhaal vertellen, de luisteraar meenemen.’

‘We houden daarbij rekening met de locatie en de omgeving’, voegt zus, percussioniste en architect van het programma Malika Marinova toe. ‘Dit programma is daarom erg sensitief, bijna dromerig, al pakken we aan het slot wel even uit. Met Mbiras en Latin Fantasy, twee stukken die we samen creëerden, komen we uiteindelijk uit op een soort eilandvibe. Het geheel laat zich beluisteren als een Pandora’s Box, een sprookjeswereld vol verrassingen.’

Centraal in deze sprookjeswereld staat het werk van Daryia Marinova. Deze componiste en pianiste werd geboren in St. Petersburg, opgeleid tot klassiek pianiste en vertrok voor haar verdere studie naar Duitsland. Daar cultiveerde een open houding jegens de muziek en experimenteerde ze met vele stijlen en vormen. Klassiek, hedendaags, jazz, pop, minimalisme, alles kan langskomen in haar werk dat als grootste gemene deler ongetwijfeld het woord ‘sfeer’ draagt. Marinova brengt in elk werk een moment, een gevoel, een gebeurtenis over. Zo is **Déja Vu** uit 2013, een van de eerste werken die ze in het buitenland schreef, een discours over heimwee. Het werk voor vierhandig piano is in klank en opzet vrij onconventioneel. Marinova experimenteert met klanken uit het binnenste van de piano en schept bij vlagen een melancholische sfeer waarin één motief dat zich pas aan het slot in volle glorie aandient, de basis is voor al het materiaal.

De twee andere werken van haar hand, **So We’ll Go No More a Roving** en **The City is Sleeping Now**, behoren tot een nog persoonlijker domein. Marinova vat dat samen onder #Daryiasongs. Het is een verzamelnaam voor vele liederen die ze sinds 2012 geschreven heeft. ‘In mijn instrumentale composities richt ik mij op concepten, in mijn liederen toon ik mijn ziel’, zo verklaart ze. ‘Ik denk daarbij niet aan stijlen of vormen, maar laat het recht vanuit mijn hart ontstaan.’ **So We’ll Go No More a Roving** was het eerste lied dat ze schreef. De inspiratie was haar fascinatie voor een tekst van Lord Byron. Voor dit concert voegde ze aan het lied voor stem en piano een vibrafoonpartij toe. **The City is Sleeping Now**, schreef ze oorspronkelijk voor stem en piano op een eigen tekst over liefdeszaken. Later bewerkte ze het lied tot een sensitieve miniatuur voor vibrafoon en piano.

Waar Malika Marinova net zo makkelijk de piano ‘bedient’ in **Déja Vu**, wordt Daryia tot mede-percussioniste in het fascinerende **Table Talk** van de jonge Amerikaanse componiste Alyssa Weinberg. De generatiegenote van de zusjes Marinova heeft al een aardige portefeuille met belangwekkende opdrachten achter haar naam staan en dat is niet zo gek. De wijze waarop zij experiment, traditie en herkenbaarheid bijeen brengt, is op zijn zachtst gezegd aanstekelijk. Wat dat aangaat is **Table Talk** voor geprepareerde vibrafoon en twee spelers uit 2016 een mooi voorbeeld. Het werk dat deels ontstond in samenwerking met het Arx Duo waarvoor Weinberg het schreef is een ‘gesprek’ tussen twee spelers op een ‘uitgebreide’ vibrafoon. Potten, bellen, blikjes, woodblocks en meer voegen ongestemde percussie toe en een veelheid aan speel-, slag- en strijktechnieken bieden een rijk scala aan klanken. Het werk groeide snel uit tot een repertoirestuk in de percussiewereld.

Met het **Adagio en Allegro** uit de Sonate voor viool en klavier BWV 1016 (hier bewerkt voor vibrafoon en klavier) van Johann Sebastian Bach, **Señor Mouse** dat Chick Corea schreef voor zijn samenwerking met vibrafonist Gary Burton en **Forlane**, het derde deel uit *Le Tombeau de Couperin* voor piano van Maurice Ravel, zetten de Zussen Marinova ijkpunten uit de westerse muziekgeschiedenis neer als een soort telegraafpalen waartussen de andere werken hangen. En dan blijkt ondanks het contrast alles met alles samen te hangen. Zo bevatten de werken van zowel Weinberg als Daryia Marinova herkenbare sporen van de meerstemmige gelaagdheid van Bach, de jazzy feel van jazzpianist Corea en de welhaast verheven lyriek van Ravel.

Deze werken vormen een even serieuze als speelse brug naar het slot van het programma waarin de sfeer omslaat van melancholie en introspectie naar het relaxte 'laissez faire' van **Mbiras** en de extraverte uitbundigheid van **Latin Fantasy**. Beide werken zijn een product van de innige samenwerking tussen de zussen die onder de naam Mami Nova internationaal furore maken. Mbiras ontstond in 2017 nadat Daryia twee mbiras (duimpiano's) uit Mozambique had meegenomen. Al snel ontdekten de musici een unieke klankwereld die zich met behulp van elektronica liet transformeren tot een hypnotiserende soundscape. Hun interesse in niet-westerse muziek blijkt ook uit Latin Fantasy dat vandaag in deze vorm zijn première beleeft. 'Om te vangen wat voor ons de ware eilandvibe is, zijn we begonnen met het arrangeren van Mexicaanse en Venezolaanse songs', verklaart Malika het ontstaan van dit laatste werk. 'Het is energetisch, feestelijk, een vorm van lichte muziek die zo goed in elkaar zit dat het weer kunstmuziek wordt. Een perfecte manier om het publiek met een opgewekt gevoel naar huis te sturen.'

Paul Janssen